

προτροπή. Προτροπή/παράκλιση, exhortation/counsel, Δημόκριτος A 125 (DK II 112,30) διαταγῇ ... ὀυθμῶ ... π ρ ο τ ρ ο π ῇ 181.2 κρείσσων ἐπ' ἀρετὴν φανεῖται π ρ ο τ ρ ο π ῇ χρώμενος καὶ λόγον πειθοῖ ἥπερ νόμῳ καὶ ἀνάγκῃ.

πρόφασις. Πρόφαση, pretext/excuse, Δημόκριτος 119 ἄνθρωποι τύχης εἰδωλὸν ἐπλάσαντο π ρ ό φ α σ ι ν ἰδίης ἀβουλίας 222 π ρ ό φ α σ ί ς ἐστι φιλαργυρίας.

πρόφρων. Πρόθυμος/εὐνοϊκός, earnest/benevolent, Παρμενίδης 1.22 καί με θεὰ π ρ ό φ ρ ω ν ὑπεδέξατο, χεῖρα δὲ χειρὶ δεξιτερὴν ἔλεν, ὧδε δ' ἔπος φάτο καί με προσήνυδα.

πρόχειρος. Ἀμεσα ἐφικτός, directly achievable, Ξενοφάνης 1.16 σπείσαντας δὲ καὶ εὐξαμένους τὰ δίκαια δύνασθαι προήσσειν — ταῦτα γὰρ ὧν ἐστι π ρ ο χ ε ι ρ ό τ ε ρ ο ν.

πρῶτος. Πρῶτος, first, Φερίππος 12.3 ὀμφαλὸς δὲ ῥιζώσιος καὶ ἀναφύσιος τοῦ π ρ ώ τ ο υ.

πτοεῖσθαι. Πτοεῖν/θορυβοῦμαι, be frightened/become anxious, Ἡράκλειτος 87 βλάξ ἄνθρωπος ἐπὶ παντὶ λόγῳ ἐ π τ ο ῖ σ θ α ι φιλεῖ.

πτῶμα. Πτώση/ἀποτυχία, fall/failure, Δημόκριτος 125 τάλαινα φρήν, παρ' ἡμέων λαβοῦσα τὰς πίστεις ἡμέας καταβάλλεις; π τ ῶ μ ά τ ο ι τὸ κατάβλημα. Πρβλ. πίπτειν.

πυθμήν. Θεμελικὸς ἀριθμὸς/ρίζα (ἀριθμοῦ), fundamental number/root (of a number), Ἀρχύτας A 17 (DK I 429,5) πρῶτους λαβόντες ἀριθμούς, οὓς ἐκάλουν π υ θ μ έ ν α ς.

πυκινός. Βλ. πυκνός.

πυκνάμων. Ἀρμοσμένος πυκνά, densely fitted, Δημόκριτος A 93 (DK II 106,23) κεραυνὸν δέ, ὅταν ἐκ καθαρωτέρων καὶ λεπτοτέρων ὀμαλωτέρων τε καὶ π υ κ ν α ρ μ ό ν ω ν, καθάπερ αὐτὸς γράφει, γεννητικῶν τοῦ πυρὸς ἢ φορὰ βιάζεται. Πρβλ. πυκνός, πυκνοῦν, πύκνωσις.

